

ת"פ 47409/05/14 - מדינת ישראל נגד אמיר וזוז, ויסאם וזוז

בית משפט השלום בבאר שבע

07 מאי 2015

ת"פ 47409-05-14 מדינת ישראל נ' וזוז ואח'

47425-05-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס

נגד

הנאשמים

1. אמיר וזוז (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שחדה אבו מדיעם

2. ויסאם וזוז (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד קריסטל בשם עו"ד יוסף

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם 1 הורשע עפ"י הודאתו בנסיון לתקיפה וחבלה ממשית בהתאם להוראת סעיף 380 לחוק העונשין + 25 לחוק העונשין והחזקת סכין למטרה לא כשירה, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק הנ"ל.

הנאשם 2 הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בהתאם להוראת סעיף 380 לחוק העונשין.

עפ"י האמור בעובדות כתב האישום המתוקן ביום 23.05.14 בסמוך לשעה 02:00 במועדון הסגויה בנתיבות תקף נאשם 2 שלא כדין את המתלונן בן בניסטי בכך שהכה אותו בפניו באמצעות אגרופו ביחד עם נאשם 1, רדף אחריו כדי להמשיך ולהכותו. בהמשך למתואר לעיל, הוציא נאשם 1 סכין שהיתה מוסתרת באיזור קרסול רגליו, פתח אותה ורץ עם הסכין כשהיא שלופה ופתוחה תוך שהוא מנסה לפצוע את המתלונן שלא כדין. בעקבות המתואר לעיל, נגרמו למתלונן חבלות בדמות חתך מעל הגבה הימנית.

במסגרת ההסדר שהושג בין הצדדים המאשימה הגבילה עצמה בעניינו של נאשם 1 לעונש של 6 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ואילו ביחס לנאשם 2 לא היה הסדר עונשו.

תסקירי שירות מבחן.

בעניינו של נאשם 1 - הוגש תסקיר ממנו עולה כי מדובר ברווק בן 19 ללא ילדים שבטרם מעורבותו עבד בתחום המסעדות והתגורר בבית הוריו. הלה למד 11 שנות לימוד במסגרת פרויקט היל"ה מטעם קידום נוער. הלה שלל שימוש בחומרים משנה תודעה. משפחת מוצאו מונה 11 נפשות. אמיר הינו האח הבכור מבין 8 ילדים. הוריו ילידי חברון ועברו לפני 20 שנה להתגורר בבאר שבע על רקע שיתוף פעולה עם משרד הביטחון. אביו של הנאשם היה מעורב בפלילים ונקט באלימות כלפי בני המשפחה. מתיאורי הנאשם עולה כי זה נטל על עצמו את תפקידו של אביו שהוא המפרנס במשפחה. הגם שנעדר הכישורים והמיומנויות הנדרשות לכך. לנאשם 1 עבר פלילי מבית משפט לנוער בגין עבירות רכוש.

בהתייחס לעבירה נשוא תיק זה הלה מודה בביצועם. לדבריו בילתה במועדון וצרף אלכוהול באופן בלתי מבוקר כאשר אחד מבני משפחתו רב עם המתלונן זה הצטרף למריבה ואף שלף את הסכין שהיתה ברכבו ולפני כניסתו למועדון הוחבאה במכנסיו. אין לנאשם היכרות מוקדמת עם המתלונן. הנאשם מבין את הקשר בין היותו תחת השפעת אלכוהול לבין מעורבותו בעבירה והתנהגותו האינטנסיבית וכך גם את הבעייתיות בהתנהגותו. שירות המבחן מציין כי מדובר בבחור צעיר הנמצא בתפר שבין אורח חיים נורמטיבי לאורח חיים שלילי. להערכתם זקוק למסגרת תומכת מכילה ומציבה גבולות שתוכל לסייע לו לרכוש כלים להתמודדות עם הקשיים בחייו. לאור המתואר הציעו לנאשם 1 להשתלב בקבוצה טיפולית בשירות לאנשים אשר הופנו על רקע ביצוע אלימות וכן סיוע במסגרת תעסוקתית. הנאשם הביע את רצונו לכך ובשל רצון זה התבקשה דחיית הטיעונים לעונש ב-3 חודשים, וכך נעשה.

בתסקיר משלים מיום 20.04.15 עולה כי במהלך תקופת הדחייה זימנו את הנאשם פעמיים לסדנת הכוונה וזה לא הגיע אליהן. הלה לא יצר קשר עם השירות ועל כן, אלו סבורים כי התנהגותו מצביע על העדר מוטיבציה והתגייסות לעריכת שינוי ואופן שינוי חייו. לאור האמור, ממליצים על עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה. הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות במחנה נתן.

בעניינו של נאשם 2 הוגש גם כן תסקיר ממנו עולה כי מדובר ברווק בין 26 ללא ילדים אשר טרם מעורבותו בתיק דנן עבד בתחום המסגרות והתגורר עם בת זוגו בדירה שכורה. ויסאם עבר יחד עם הוריו לפני כ-20 שנה מחברון להתגורר בבאר שבע. הלה גדל והתחנך במוסדות לימוד יהודיים. לדבריו סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי מחנה נתן והינו בעל תעודת חשמלאי רכב. בשנים האחרונות עבד באופן בלתי רציף בתחום המסגרות. הלה מנהל קשר זוגי מזה כ-5 שנים שידע עליות ומורדות על רקע הבדלי דת וקשיי הוריה של בת זוגו לקבלו.

בהתייחס לשימוש בחומרים משנה תודעה הנאשם 2 מוסר כי בהיותו בן 13 החל להשתמש בסמים מסוג גראס וחשיש באופן קבוע והפסיק כעבור 4 שנים באופן עצמאי.

לטענתו בגיל 17 החל לצרוך אלכוהול, בבילויים חברתיים שתיאר הגעה למצב בו שריו בגילופין. כך גם תיאר את מצבו באירוע המתואר בכתב האישום. התרשמות שירות מבחן הינה כי בשנים האחרונות משתמש בחומרים משנה תודעה על מנת להכהות תחושות בלבול, חוסר שייכות וניתוק.

בהתייחסו לביצוע עבירה זה אינו מודה בה. לדבריו, לא נהג באלימות כלפי המתלונן והודה בכדי לסיים את ההליך

הפלילי. כך גם ציין שאינו מכיר את המתלון היכרות מוקדמת.

במהלך שהותו במעצר זומן לשתי בדיקות שתן לאיתור שרידי סם, אולם לא הגיע אליהן. לאחר מכן הגיע לבדיקה שלישית אך טרם התקבלו תוצאותיה. שירות המבחן מפרט את הקושי והשפעת המעבר של משפחתו של הנאשם לנאשם מהרשות הפלסטינאית לתוך תחומי המדינה. העדר מעטפת תומכת הביאה את הנאשם להפנים נורמות התנהגות עברייניות. בשיחה עמה מביע רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי אך להערכת השירות נעדר כלים לעשות כן. שירות המבחן מציין כי בהעדר התערבות טיפולית קיים סיכוי רב להישנות התנהגות פורצת חוק. ויסאם אינו לוקח אחריות ואינו מכיר בהתנהגותו הבעייתית ובהשלכות מעשיו על האחר ולאור כך, סבורים כי אין מקום להעמידו בפיקוח וכי ייתכן וענישה בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות תסייע בחידוד הגבולות.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לחומרת המעשים בהם הורשעו הנאשמים. לדבריה מדובר באלימות שהופנתה כלפי המתלוננת ללא כל התגרות מצדו והינה חלק מתופעת האלימות שפשטה בחברה הישראלית שיש להוקיעה. ב"כ המאשימה ביקשה ללמד שבחלקו של נאשם 2 חמור יותר מחלקו של נאשם 1 הגם שזה לא אחז בסכין בידיו וזאת נוכח כך שהחבלה שנדמה למתלון הינה פרי תקיפתו של נאשם 2 ולא נאשם 1. כך גם ציינה שההסדר בעניינו של נאשם 1 נעוץ בלקיחת האחריות בהעדרו של עבר פלילי. הנאשם לא נרתם להליך טיפולי וניתק את הקשר עם שירות מבחן ועל כן כמכלול סבורה שיש לגזור עליו עונש של 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות.

בעניינו של נאשם 2 עתרה המאשימה למתחם עונש שינוע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל. זו הפנתה לעובדה שהנאשם 2 הוא זה שהחל באירוע והוא זה שגרם לחבלה. לנאשם הרשעות קודמות לרבות מאסר מותנה שלא היה בו כדי להרתיעו ועל כן יש לגזור את עונשו במדרג הבינוני של המתחם לו עתרה. ביחס לשני הנאשמים התבקש עונש צופה פני עתיד, קנס ופיצוי למתלון.

ב"כ הנאשם 1 בטיעונו לעונש ביקש להתחשב בהודאה ובחסכון זמן שיפוטי יקר. כך גם לעובדה שהלה היה נעדר עבר פליל בעת ביצוע העבירות. הנאשם לא היה זה שיזם את האירוע. הנאשם היה עצור מזה כ-3 חודשים עד אשר שוחרר, תקופה אשר יש בה ליתן מענה לשיקולי הענישה וכך גם להשפיע על משך חודשי העבודות שירות שבית המשפט יגזור על הנאשם.

ב"כ הנאשם 2 מצדו סבור כי ככל שיש לבצע אבחנה בתיק זה ביחס לחלקם של הנאשמים הרי שזו אמורה לפעול לטובתו של נאשם 2 אשר חומרת מעשיו פחותה באופן משמעותי ממי אשר אחז בסכין ורודף אחר המתלון. מעשיו של הנאשם 1 והחזקת הסכין מצדו צבעה את האירוע בכללותו בחומרה יתרה שכן אלמלא אותו רכיב ספק האם בגין אגרוף כלל היתה מוגשת בקשה למעצר בעניינו של נאשם 2. הנאשם שהה גם כן 3 חודשים במעצר טרם שוחרר. כך שבמידה ובית משפט יגזור עליו 6 חודשים בדרך של עבודות שירות נמצא כי זה קיבל בפועל עונש של 9 חודשים, עונש שהוא די והותר בנסיבותיו של הנאשם בתיק זה.

דין והכרעה:

ראשית דבר יש להקדים ולומר כי, ההסדר **בעניינו של הנאשם 1** הינו "הסדר טווח" היינו הסדר בו המאשימה מגבילה עצמה לעונש של 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. בהתאם לפסיקה הנוגעת, במצב דברים שכזה, אין מקום לעבור בכל התחנות השונות אשר מורנו תיקון 113 לחוק העונשין, וכך גם אין מקום לקבוע מתחמי ענישה הולמים. אין פירוש הדבר שבית משפט פטור מלשקול את אותם שיקולים הנמצאים בבסיס תיקון 113, אולם קביעתו של מתחם עונש הולם, תיעשה רק במקרים בהם ישנה סטייה מהותית מהמתחם אותו היה קובע בית משפט בנסיבותיו של תיק זה.

בעניינו, לא בלי לבטים, אכבד את ההסדר בין הצדדים ביחס לנאשם 1 שכן כפי שיפורט ספק האם ענישה בה העונש המקסימלי שניתן לגזור על הנאשם הינו 6 חודשים בדרך של עבודות שירות נותנת מענה הולם לחומרת המעשים. חלקים מהפרמטרים הנוגעים לעניינו של נאשם 1 נכונים גם לעניינו של הנאשם 2, וזאת גם אם בעניינו של הנאשם 1 לא ייקבע מתחם עונש הולם.

בעבירות התקיפה פגעו הנאשמים בערכים החברתיים של הגנה על כבודו, שלמות גופו וביטחונו האישי של המתלונן. לא אחת התריעו בתי המשפט ביחס לעבירות האלימות כי יש למגר את תופעת הבריונות על ידי ענישה הולמת. על שיקולי ההרתעה שעל בית המשפט לשקול בעבירות אלו ראה בין היתר, ע"פ 4330/12 **דעאס נ' מדינת ישראל** (5.11.2012), ע"פ 8314/03 **רג'אח נ' מדינת ישראל** (7.6.05); ע"פ 3277/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (2.2.2011); 18534-05-11 **מדינת ישראל נ' רונן וקנין** (27.11.11).

בקרב תופעות האלימות השונות שפשטו בחברה הישראלית על סוגיה, נדמה כי עבירות אלימות של צעירים המבוצעות במועדונים על רקע שתיית אלכוהול, מחייבת התייחסות נפרדת, בין היתר באמצעות ענישה מרתיעה. חדשות לבקרים אנו נוכחים לשמוע על תגרות בהן מעורבים צעירים לעיתים ללא כל עבר פלילי, המותקפים ללא כל סיבה של ממש, אך בשל היותם בזמן הלא נכון במקום הלא נכון. לא אחת, מקרים אלו מסתיימים בתוצאות קשות ביותר. כאשר המעורבים השונים פועלים תחת התרת רסנים מוחלטת בהיותם תחת השפעת האלכוהול.

יפים לעניינו, אמירות בית המשפט העליון בע"פ 5831/13 פלוני נ' מדינת ישראל שם כב' השופט רובינשטיין מציין:

"סיפור זה נמנה על סוג המקרים אשר פוקדים את שערי בית המשפט באופן תדיר, בהם בני נוער מקיימים מסיבות ואירועים חברתיים, שותים לשוכרה ומבצעים מעשי אלימות או מין. לאחר מעשה, ובהגיעם לפיכחות, תולים הם את האשם במשקה, כאילו הכוס או הבקבוק הם אלה שהצמיחו ידיים או רגליים, פיתחו בינה ודעת והחליטו לבצע עבירות".

בעניינו של נאשם 1, המדובר במעשים חמורים שכן הלה הגיע למועדון כשהוא מצוין בסכין, אותה הסליק בנעליו. אין זו דרכם של אנשים נורמטיביים להגיע למקומות בילוי ציבוריים תוך הסלקת נשק קר בדמות סכין ברגליהם. הטמנתה של אותה סכין עד מהרה הובילה לשימוש בה וכאמור, הלה רץ לאחר שהוציא הסכין כשהיא שלופה ופתוחה, ומנסה לפצוע

את המתלונן שלא כדן. אך מזל הוא שאירוע זה הסתיים ללא פציעות קשות בשל התערבותם המהירה של המאבטחים במקום.

הנאשם 1 פועל למעשה ללא כל סכסוך ממשי מול המתלונן וכפי שעולה מהתסקיר, אך בשל כך שהבחין בנאשם 2 רב עם המתלונן, הצטרף למריבה ושלף את הסכין שבידו. לא למיותר לציין כי גם התקיפה הראשונית של המתלונן על ידי הנאשם 2, נעשתה אף היא ללא סיבה ממשית. כך מוצא עצמו המתלונן שבא לבלות מותקף על ידי שניים בצוותא חדא, במכת אגרוף ותוך מרדף אחריו עם סכין. מדובר באותה תת-תרבות הסכין עליה שבו והתריעו פעמים אין ספור בתי המשפט.

שירות המבחן סבור היה כי ישנו קשר בין צריכת האלכוהול לבין ביצוע העבירה ויש מקום לרתום הנאשם להליך טיפולי ועל כן עתר לדחייה. הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות זו וכפי שעולה מהתסקיר, כלל לא יצר קשר עם שירות מבחן ולא התייצב לשיחות אליהן זומן. במצב דברים זה, הרי שאין גם לדבר על שיקולי שיקום, ומנגד, יש לדבר על רמת סיכון ללא מענה טיפולי. לא למיותר לציין כי רק על העבירה שעניינה החזקת סכין, בנסיבות של הגעה למועדון כשזו מוסלקת מצדיקה הטלתו של מאסר בדרך של עבודות שירות בנסיבותיו של הנאשם שלפני.

חרף כך, אכבד את ההסדר בעניינו של נאשם 1 וזאת ראשית מתוך הכללים הנוגעים לכיבודם של הסדרי טיעון בדגש על "הלכת פלוני". כך גם אציין את גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי בעת ביצוע המעשים, נטילת האחריות כפי שמוצאת ביטוי בתסקיר. הנאשם 1 היה מצוי במעצר שלושה חודשים עד אשר שוחרר. אימוץ ההסדר יעשה אם כן תוך השתתפות תקרת העונש המוסכמת בין הצדדים לצד מאסר מותנה ופיצוי.

בעניינו של נאשם 2, כל אותן אמירות הנוגעות לעבירות האלימות בקרב צעירים במועדונים על רקע שתיית אלכוהול נכונות באותה המידה. יחד עם זאת, התקשיתי לקבל את עמדת המאשימה לפיה מעשיו של הנאשם 2 חמורים יותר מאשר עניינו של נאשם 1. בכל הכבוד, גם אם נאשם 2 נתן מכת אגרוף למתלונן, אין להשוות את חומרת מעשיו והפוטנציאל הגלום בהם לאלו של נאשם 1, אשר כאמור הצטייד בסכין, רדף עמה שלופה ובנקל יכול היה לגרום לו לחבלות קשות. במצב דברים זה, הרי שעונשו של נאשם 2 בתיק שבפני, ייגזר ולקולא מתוך עונשו של נאשם 1.

בהקשר לנסיבות ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם 1, הרי שכאמור מדובר בנקיטה באלימות בדרך של מכת אגרוף כאשר הנאשם מבצע את המיוחס לו תחת השפעת אלכוהול. המדובר על מכה אשר הותירה את חותמה על פניו של המתלונן בדמות חבלה מעל הגבה והעין. כאמור, בין הנאשם 1 לבין המתלונן לא היה כל סכסוך. כך גם, חומרה נוספת יש לראות במעשיו שעה שהמשיך לרדוף יחד עם נאשם 1, אחר המתלונן. המדובר במעשי אלימות מתוך הזדהות של הנאשמים עם רעהו ומתוך מטרה משותפת.

בדומה לעבירות רבות בחוק העונשין, בהם ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים, כך גם ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם 1, ניתן למצוא משרעת רחבה של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר שיכול ויגיעו עד שמונה חודשים ויותר.

לצד האמור לעיל, שעה שמדובר בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, שלא באמצעות נשק קר, הרי שנגזרים עונשי מאסר קצרים של מספר חודשים וזאת בשים לב לעוצמת האלימות, הימשכותה ותוצאותיה.

לאור האמור לעיל, הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 2 בעבירות בהן הורשע נע בין מאסר צופה פני עתיד ועד שבעה חודשים מאסר בפועל.

בבואו של בית משפט לקבוע את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, ולקולא, יש ליתן מקום להודאתו ולחסכון בזמן שיפוטי יקר. לנאשם נסיבות חיים שאינן קלות הכוללות מעבר של משפחתו מהשטחים אל העיר באר שבע, על רקע שיתוף פעולה של אביו, משבר זהות והיעדר מעטפת משפחתית תומכת.

לחומרא, וכפי שהדבר עולה מהתסקיר, הנאשם לא נוטל כל אחריות למעשיו. עוד עולה כי הקשר של הנאשם עם שירות המבחן במהלך מעצרו היה חלקי בלבד וזה התקשה לגייס כוחות לשיתוף פעולה מלא. שירות המבחן מציין כי הנאשם הפנים נורמת התנהגות עבריינית. ככל שהדבר נוגע להישנות התנהגות פורצת חוק בעתיד, הרי ששירות מבחן מציין כי קיים סיכוי רב להישנות התנהגות שכזו בעתיד. מכאן, יש מקום לתת ביטוי הן לשיקול הרתעת היחיד, נוכחת נפוצותן של העבירות בהן הורשע.

עוד לחומרא יש לתת ביטוי לעברו הפלילי של הנאשם הכולל ארבע הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים לרבות עבירות אלימות והחזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם מבצע את המיוחס לו כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן שישה חודשים שנגזר עליו בת"פ 15173-10-11, שהינו בר הפעלה בעניינו ולא היה בו כדי להתריעו מחטוא פעם נוספת בעבירות אלימות. נמצא כי עבירות פליליות אינן זרות לנאשם, כך גם עבירות אלימות בפרט.

אשר להפעלתו של המאסר המותנה, דרך הכלל היא שמאסרים על תנאי יש להפעיל במצטבר לכל עונש אחר. בעניינו, לא מצאתי לקבל את עתירת בא כוח הנאשם 2 לחפוף באופן מלא את העונש אותו אשית עליו בתיק זה. לא זו בלבד שלא מצאתי נימוקים מיוחדים לעשות כן, אלא שהדבר אינו נכון וראוי בשים לב לכל שפורט לעיל, יחד עם זאת, כן אתן ביטוי להודאתו של הנאשם בחפיפה חלקית של המאסר המותנה. בכך ייערך האיזון הראוי המתבקש אל מול מכלול הנסיבות בתיק.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירות אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירות אלימות מסוג פשע.

ג. 2,500 ₪ פיצוי למתלונן, ע.ת. 2. הפיצוי יושלם עד ליום 01.11.2015.

בהתאם לאמור לחוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות, יהיה על הנאשם לרצות את עבודות השירות במחנה נתן וזאת החל מיום 11.05.2015. במועד זה יהיה על הנאשם להתייצב במפקדת הממונה על עבודות השרות, בסמוך לכלא אהלי קידר. הנאשם 1 מוזהר כי במידה ולא יישמע להוראות הממונה, ניתן יהיה להמיר את עונש עבודות השירות לעונש של מאסר ממש.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מאסר בפועל.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מת"פ 15173-10-11 כך שחודשיים ממנו יהיה בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ו-4 חודשים במצטבר. סה"כ יהיה על הנאשם 2 לרצות 7 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 23.05.2014 ועד 03.08.2014.

ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה של אלימות מסוג עוון.

ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. 2,500 ₪ פיצוי למתלונן, ע.ת. 2. הפיצוי יושלם עד ליום 01.11.2015.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ה, 07/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 7

מעכב את ריצוי עונש המאסר בעניינו של נאשם 2 עד ליום 04.06.2015.

במועד זה יהיה על הנאשם להתייצב במדור קליטה בכלא "אהלי קידר" עד השעה 09:00.

הערבויות הכספיות ככל שקיימות בתיק, תשמשנה לצורך הבטחת התייצבותו לצורך ריצוי עונש המאסר.

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ה, 07/05/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט